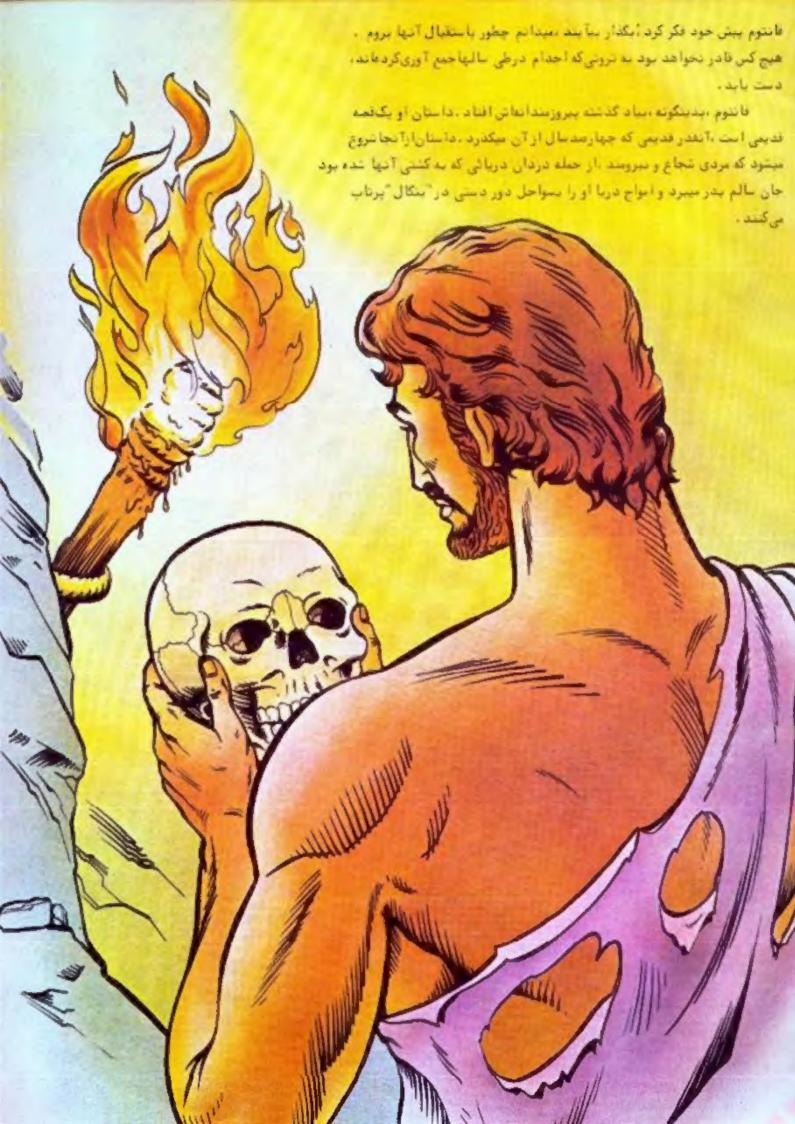
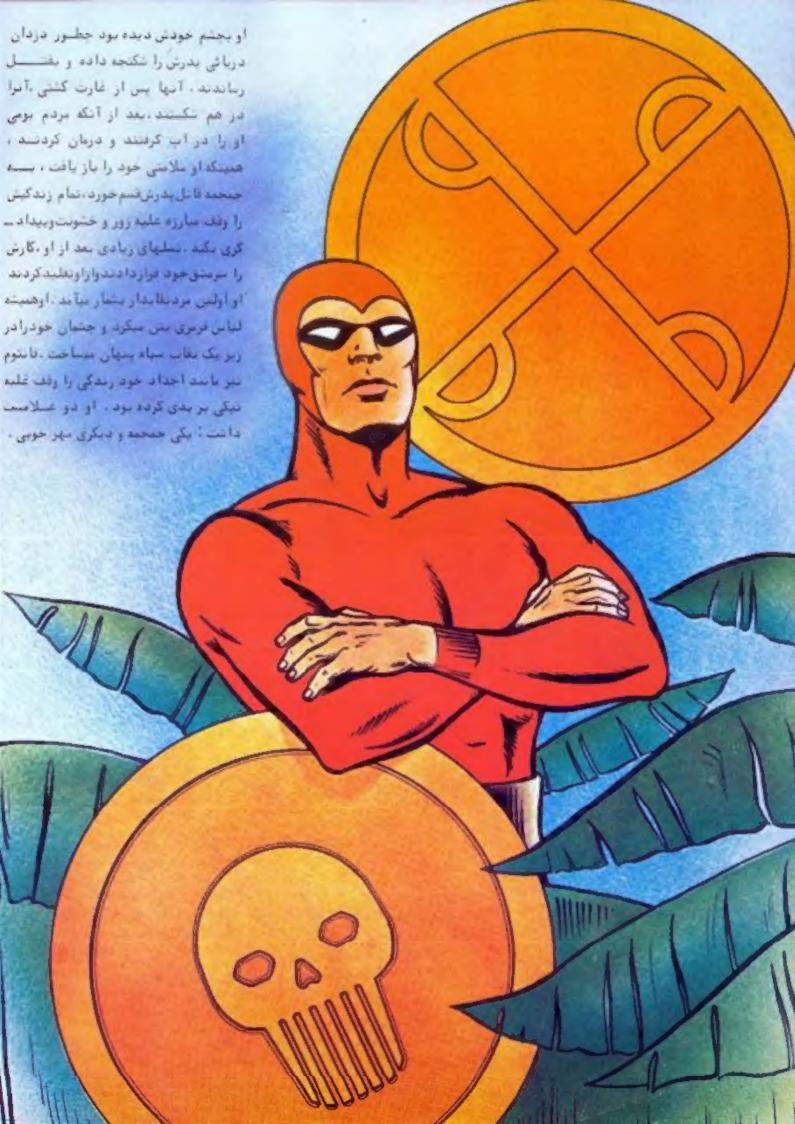
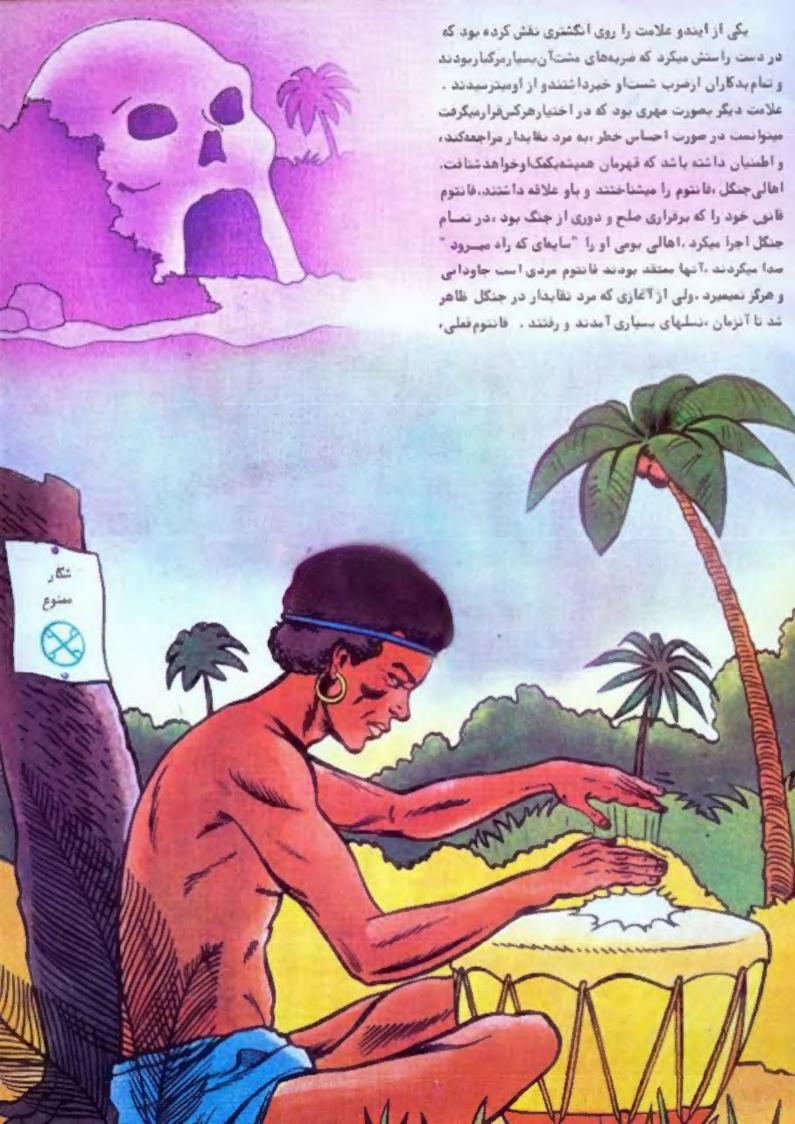

دوستان قانتوم را داهالی قبیله "بیگده "تثکیل میدهند . یک یک بنام "تیطان "و یک اسب سفید رنگ باسم "دهربان "دوسهسای همیشگی و جدا نشدنی او هستند . قانونی که قانتوم از آن بیروی میکند . غلبه بر خشونت و زور دو بر قراری عدالت در همه جاست درزیر لیاس نقابدار فهرمان ، بردی پنهان شده است که هیچکس او را نمیشناسد و هرگز باو سو ظنهمی برد داو همیشه آ مادههرکاری است ، باندی از اشرار را ربشه کن کند ، بجرم و بدگاری را بدام اندازد ، کسی را مورد حمایت قرار داده و از او دفاع کند ، ولی همین که برایتر میسرشود، از اشدن جدید قرار دیکند ، تا بدنیای متعلق بخود بناه آورد ، دنیای او جنگلی است که هزاران راز از طبیعت در دل خودیدهان ساخته و بیشته های انبوه ، درختان اسرارآمیز و خیال انگیز دارد ، اینیار که قانتوم به قلمرو خود بازگشت و بروی شخت چوبی ، درون غاردورافتاده و نتهای خود نشست ، غصمدار بفکر فرو رفت ، حقیقت این بود که قانتوم از وجود راهزنان بسیار خطرناکی اطلاع بافته بود که تصمیم به ربودن گنجینه افسانهای او ، که در میان غار حمجمد شکل نگیداری میشد ،گرفته بودند .

بعد از آنکه بنابتوم آخرین صربه را با مثت خود بحساسی بروی حربف نشانه کرفت به بحقیکاه خود بازکشت در این داشله سر به دسته راهزنان خود راباطاق مخصوصی که در آن کنجینه فابنوم نگهداری مبشد برسانبده بود .او دستهای خود را بدرون صندونی بر از جواهرات بسکههای طلا و سایر اشیاء کرانبها فرو میکرد ،که ناکهان سایقای در کنارش قرار گرفت بصاحب خانه باز دیدار مهمان ناخوانده زیاد خوشحال بنظر نمبرسید ،مزد راهزن بمجرد دیدن دانتوم ،خود را با نمام ندروشی که دریدن داشت بنظرف او انداخت ، شا با او کلاویر شود باط مثل این بود که به کوهی از سنگ دردر بر حورده کرده باسد ، فاسوم حتی یک سلمندر از جای خودنگان،خوردهبود،

عار جمجیه ادر و فع البرار رسادی را بار جود بهفید یون، سرد سافاتی که بدش سبب بنیل از مردان بعایدار بود اکتابجات بیتو از کتابهای قطور اکه در آن نمام خوادیت جهارصبات با خراجونی توسید شده بود اصافه بر آن اطافهای برزگ و کوچکنی کنه در آن گنجستها بگیداری میشوند و تصریم یانگ فاتنوم بودند اینز در درون شار وجود دا بیشد .

هیرمان بعاندار «بعد از آنکه راهون را از بای در آورد. دست و باشن را بسیم و او را برد فیبیم بیکیم برد»

و سردسته را هربال است راو را باید بنامورس حنکتنایی دهمراه بایر بازایس بخوس بدهند دس باید بروم . . . دانیوم ایبر کلت و سوار پر اسب وقادارش از آنها دور شد .

ولی رسین فینله بجسم گرفت مجارات سکستری را برای رسین راهریان در نظر نکیرد او او را نمرک محکوم گرد ، مرد راهری در حالیکه محکم بیک نیز جونی بسته شده بود ادر انتظار مرک وحستاگی نسبت ، مردم بیگید ایآهیک طبل ادر اطراف محکوم ، شد رفشع محصوص مرک پرداختند اولین بیره ها آماده بریاب بطرف ریشن دردها بود ارتدایی دیگر امیدی به نجاب خود بدانت اماکهان صدای حسک فایتوم در فقا پیچید :

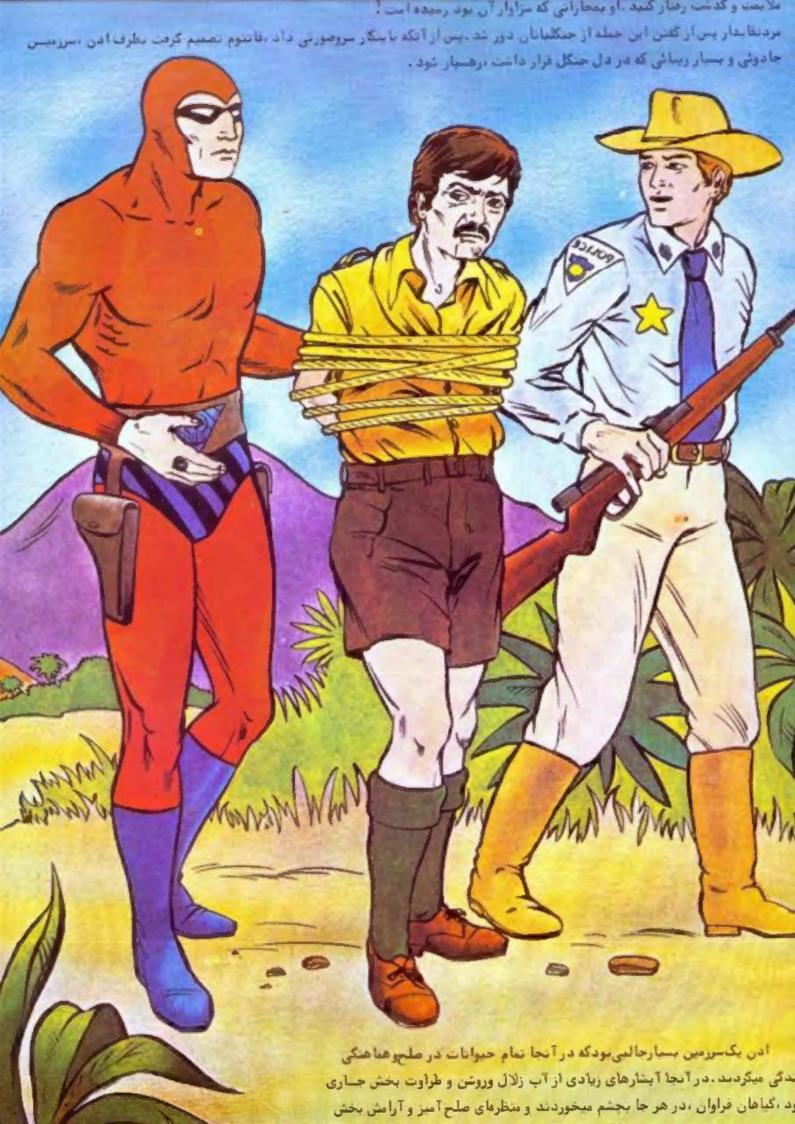

هر جید آموزی دیگ مقر بستار و مجرم است و بر احوان از اساس دلیل موردان خوش فراز کنرد و بس را انکه در یک دادگاه بطور عادی مجاکه شد به مخارات برست المداودان و جستی تدانو داشت با استمنی المیسب درای ادب با دوباره باینجا بازکردان است قداد خرفهای فاسوم فاتع شده بود گفت آخق باتست اتو مرد عافل و عادلی جستی زندانی (البردار و آلیکسور کستهلارم است و را البحارات برنال

مراد الفاللة أرازيد عن را أرازيدي فليده تحويل كرفت الفاسوم أرافري <mark>را كه هيور ياور بمىكرد در ؟ جريل لحظه از جيكال بيفايجويا به</mark> تتكمفه الحات بافته بالند أنه فريالده حيكت بأن يجويل برايا

تکترید کی راهران بانکو که باشد مولیس بیابر بازد نی بیلود که فیلا نیلیا تحویل دادم. مرد نقاشت را بیان <mark>راکفیل این جیلات منظرف</mark> مالور جیکل جرکت کرد

دیانا چطور باینجا آمدی؟سنظرت نبودم!. دختر بشوخی جواب داد:

دیدم که نصعیم بیازگشت نمی کبری ، فکر کردم چند روز از مرخصی خود را در اینجا در میان جنگل بگذرانم ، ولی چطور توانستی تا اینجا بیآئی؟

حیال نکن اهالی پیکمه فقط با بو تنها دوست هستند ،بعلاوه آنها در مقابل زیبائی زنانه نیز احساس صعف میکنند . فانتوم در حالیکه می خندید ،شادمان او را در آغوش گرفت ،سیس هر دو بطرف گذرگاههای افسانهای ادن براه افتادند ،در این حال ، حیوانات دوستان وفادارشان آنها را در سان گرفته بودند .

